

[Stats- og udenrigsministeren.]

Jeg vil meget nødig i dag lægge mig fast på en bestemt besvarelse, så meget mindre som jeg har bedt den kreds fra partierne, der tidligere har talt sammen om disse ting, om at mødes i morgen til en samtale, og dér håber jeg at vi kan nå til overensstemmelse om fremgangsmåden, men hvis den principielle opfattelse er den, at vi skal påtage os at tage flere flygtninge her til landet, bør det ske i en vis takt med afviklingen over emigration af det antal flygtninge, der allerede findes her. I øvrigt rejser der sig i denne forbindelse væsentlige økonomiske spørgsmål både i forbindelse med den internationale organisation ICEM og med henblik på det problem, det ærede medlem rejste om omkostningerne herhjemme. Indtil dette øjeblik er, hvis jeg ikke husker meget forkert, samtlige omkostninger med undtagelse af transporten afholdt af de indsamlede midler, men jeg tror, man må forudse, at der ikke er så forfærdelig mange uger tilbage, før staten må træde til. Vi, der selv har kendt et kæmpemæssigt flygtningeproblem på et tidligere tidspunkt, kan ikke være blinde for risikoen ved over en langsigtet periode at binde os for meget betydelige udgifter. Derfor er spørgsmålet meget væsentligt, og jeg vil håbe, at vi kan behandle det stiltfærdigt på samme måde som tidligere.

Ole Bjørn Kraft: Jeg er naturligvis ganske enig med den højtærede stats- og udenrigsminister i, at dette spørgsmål skal behandles stiltfærdigt, sagligt og roligt og i enighed inden for det danske folk. Det er ganske rigtigt, som ministeren understreger, at der er vanskeligheder ved at have flygtninge her i landet, men der er jo også andre muligheder for at komme dem til hjælp. Jeg vil derfor spørge den højtærede stats- og udenrigsminister, om der ikke i regeringens overvejelser er indgået tanken om under den ene eller den anden form at yde en støtte til det Østrig, der bærer hovedbyrden af de ungarske flygtninge. Der er vel over 150 000 ungarske flygtninge i Østrig, og vi, der selv har haft flygtninge i landet, ved, hvilken uhyre byrde det er for et lille land. Det er en europæisk opgave, hvis løsning jeg håber Danmark under den ene eller den anden form vil deltage i.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Nej, det indgår ikke i regeringens umiddelbare overvejelser. Jeg er parat til at drøfte det med partiernes repræsentanter, hvis man mener at vi tør og kan påtage os en sådan forpligtelse, men jeg synes, vi dog måske har ret til — uden at der deri ligger et udtryk for nogen selvgothed eller henvisning til store ting, vi selv har præsteret — at sige, at de 290 mill. kr., som flygtningene efter den sidste krig kostede Danmark, har vi selv måttet bære blot med undtagelse af det beløb, vi har fået tilbagebetalt siden hen, og det dækker hverken helt eller halvt. Jeg er imidlertid parat til at drøfte også et sådant spørgsmål med partiernes repræsentanter i morgen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ninn-Hansen* til justitsministeren:

„Vil justitsministeren med henblik på Nordisk Råds kommende møde oplyse, hvilke skridt ministeren har foretaget for gennem et nordisk samarbejde at fremme en påkrævet revision af konkursloven?“

Ninn-Hansen: Ved en tidligere lejlighed har jeg stillet den højtærede justitsminister det spørgsmål, om ministeren agter at fremsætte forslag til revision af konkursloven. Jeg henviser i den forbindelse til folketingets forhandlinger 1953-54, sp. 3027, og den dér anførte motivering for mit ønske om at få den nu 85 år gamle lov ændret. Jeg forstod dengang, altså for over 3 år siden, at den højtærede justitsminister delte min opfattelse, at konkursloven er utidssvarende og på mange måder direkte skadelig for dem, der skal have nytte af den, kreditorerne; men ministeren henviste til, at spørgsmålet siden 1946 har været sat på programmet for det nordiske lov-samarbejde, og ønskede fortsat en fælles-nordisk løsning. Det er forståeligt, og jeg har derfor også kun kunnet glæde mig over ministerens udtalelse om, at han vil gå positivt ind for et nordisk samarbejde om løsning af problemet. Hvis dette arbejde på den højtærede justitsministers foranledning er langt fremskredet, er det ubegrundet, at jeg i dag rykker for et svar, men det har ikke været muligt, heller ikke ved gennemlæsning af referaterne fra Nordisk Råds